

PROGRAMOWANIE W LOGICE

Wejście i wyjście

(Lista 5)

Przemysław Kobyłański

Wstęp

Aby rozłożyć term na funktor i listę jego argumentów należy użyć predykatu
=.. w następujący sposób

Term =.. [Funktor | ListaArgumentów]

Stałe traktowane są jako funktory zero-argumentowe.
Jeśli term jest zmienną, to nie da się go rozłożyć:

Zadania

Zadanie 1 (5 pkt)

Poniżej przedstawiono gramatykę BNF języka **Imperator**:

```
PROGRAM ::=
PROGRAM ::= INSTRUKCJA ; PROGRAM

INSTRUKCJA ::= IDENTYFIKATOR := WYRAŻENIE
INSTRUKCJA ::= read IDENTYFIKATOR
INSTRUKCJA ::= write WYRAŻENIE
INSTRUKCJA ::= if WARUNEK then PROGRAM fi
INSTRUKCJA ::= if WARUNEK then PROGRAM else PROGRAM fi
INSTRUKCJA ::= while WARUNEK do PROGRAM od

WYRAŻENIE ::= SKŁADNIK + WYRAŻENIE
WYRAŻENIE ::= SKŁADNIK - WYRAŻENIE
WYRAŻENIE ::= SKŁADNIK

SKŁADNIK ::= CZYNNIK * SKŁADNIK
```

```

SKŁADNIK ::= CZYNNIK / SKŁADNIK
SKŁADNIK ::= CZYNNIK mod SKŁADNIK
SKŁADNIK ::= CZYNNIK

CZYNNIK ::= IDENTYFIKATOR
CZYNNIK ::= LICZBA_NATURALNA
CZYNNIK ::= ( WYRAŻENIE )

WARUNEK ::= KONIUNKCJA or WARUNEK
WARUNEK ::= KONIUNKCJA

KONIUNKCJA ::= PROSTY and KONIUNKCJA
KONIUNKCJA ::= PROSTY

PROSTY ::= WYRAŻENIE = WYRAŻENIE
PROSTY ::= WYRAŻENIE /= WYRAŻENIE
PROSTY ::= WYRAŻENIE < WYRAŻENIE
PROSTY ::= WYRAŻENIE > WYRAŻENIE
PROSTY ::= WYRAŻENIE >= WYRAŻENIE
PROSTY ::= WYRAŻENIE =< WYRAŻENIE
PROSTY ::= ( WARUNEK )

```

Identyfikatory są słowami złożonymi z wielkich liter.

Napisz predykat `scanner(Strumień, Tokeny)`, który czyta strumień znaków i zamienia go na listę tokenów, przy czym tokeny powinny mieć następującą postać:

`key(SŁOWO_KLUCZOWE)` gdzie `SŁOWO_KLUCZOWE` jest jednym ze słów kluczowych języka Imperator: `read`, `write`, `if`, `then`, `else`, `fi`, `while`, `do`, `od`, `and`, `or`, `mod`;

`int(LICZBA_NATURALNA)` gdzie `LICZBA_NATURALNA` jest, jak sama nazwa wskazuje, liczbą naturalną;

`id(ID)` gdzie `ID` jest nazwą zmiennej będącą słowem złożonym z wielkich liter;

`sep(SEPARATOR)` gdzie `SEPARATOR` jest jednym z separatorów języka **Imperator**: `';`, `'+'`, `'-'`, `'*'`, `'/'`, `'('`, `')'`, `'<'`, `'>'`, `'=<'`, `'>=`, `':='`, `'='`, `'/='`.

Przykład

Załóżmy, że w pliku `ex1.prog` znajduje się następujący tekst:

```

read N;
SUM := 0;
while N > 0 do
    SUM := SUM + N;

```

```

    N := N - 1;
od;
write SUM;

```

Przykład wykonania skanowania na powyższym pliku:

```

?- open('ex1.prog', read, X), scanner(X, Y), close(X), write(Y).
[key(read),id(N),sep(;),id(SUM),sep(:=),int(0),sep(;),key(while),
id(N),sep(>),int(0),key(do),id(SUM),sep(:=),id(SUM),sep(+),id(N),
sep(;),id(N),sep(:=),id(N),sep(-),int(1),sep(;),key(od),sep(;),
key(write),id(SUM),sep(;)]
X = <stream>(0x7f8f0b61e0c0),
Y = [key(read), id('N'), sep(;), id('SUM'), sep(:=), int(0),
      sep(;), key(while), id(...)|...] .

```

Uwaga

To zadanie trzeba rozwiązać, bo na następnych listach będziemy z niego korzystać.

Zadanie 2 (3 pkt)

Będziemy rysować szachownice złożone z ciemnych i jasnych pól:

+-----+	+-----+
:~::~	~ ~
:~::~	~ ~
+-----+	+-----+
pole	pole
ciemne	jasne

Na polach szachownicy mogą być umieszczone hetmany:

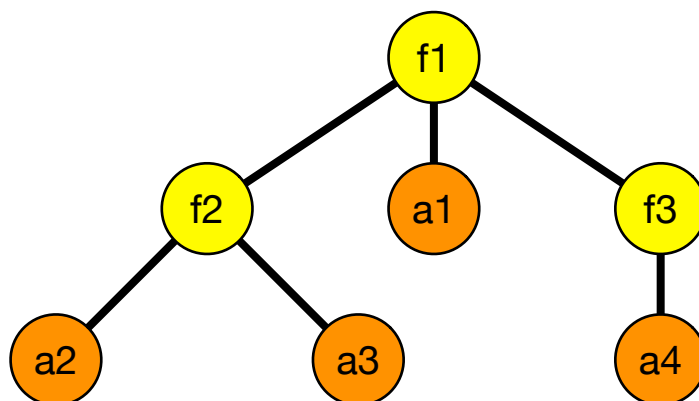
+-----+	+-----+
:###:	###
:###:	###
+-----+	+-----+
pole	pole
ciemne	jasne

Napisz predykat `board(L)`, którego parametrem jest lista liczb `L`. Rysuje on szachownice o `N` wierszach i `N` kolumnach, gdzie `N` jest długością listy `L`.

Liczba na i -tej pozycji listy `L`, gdzie $i \in \{1, 2, \dots, N\}$, jest numerem wiersza (liczonym od dołu planszy), w którym stoi hetman ustawiony w i -tej kolumnie.

Uwaga

Pamiętaj, że pole w lewym dolnym rogu szachownicy jest zawsze ciemne.

Rysunek 2: Term $f1(f2(a2, a3), a1, f3(a4))$.

- **out** – powrót do ojca bieżącego wierzchołka,
- **next** – przejście do następnego brata,
- **prev** – przejście do poprzedniego brata.

Powyższe polecenia przedstawiono na rysunku 3.

Polecenia będziemy zapisywać krócej pierwszą literą ich nazwy.

Na rysunku 4 przedstawiono przykładowe obejście wszystkich wierzchołków drzewa z rysunku 2 w kolejności wykonywania poleceń: **iinonnioooo**.

Napisz predykat **browse(Term)**, który pozwala obchodzić drzewo odpowiadające termowi **Term**.

Za każdym razem gdy jesteśmy w wierzchołku, drukowany jest term w nim zakorzeniony (drukuj tak aby stałe o nazwach rozpoczynających się wielkimi literami były ujęte w cudzysłów).

Po wydrukowaniu termu predykat powinien czytać stałą odpowiadającą pierwszej literze polecenia i przejść w drzewie dalej zgodnie z tym poleceniem.

Jeśli wpisano złą stałą albo nie można wykonać danego polecenia (np. **i** gdy jesteśmy w liściu), to pozostajemy w bieżącym wierzchołku i jeszcze raz drukujemy zakorzeniony w nim term.

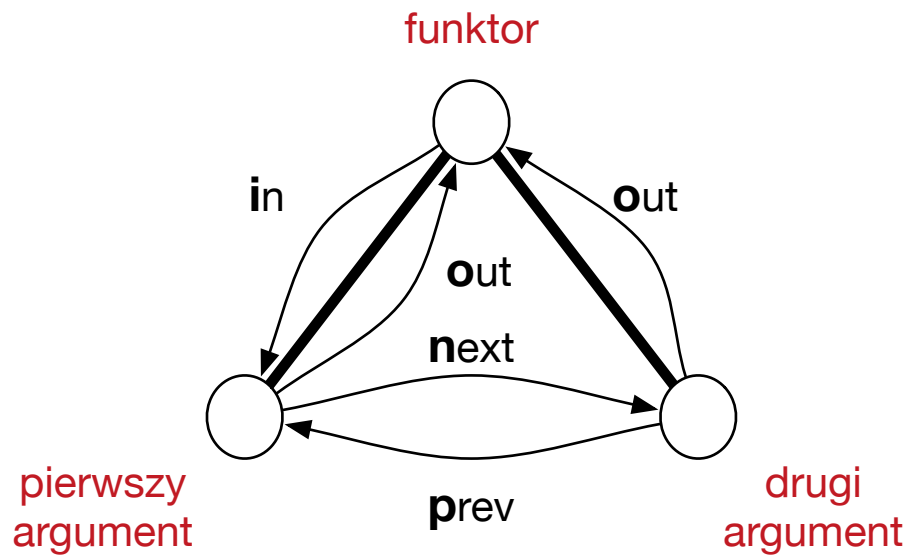
Przykład

Oto przykładowy dialog jak w sytuacji przedstawionej na rysunku 4:

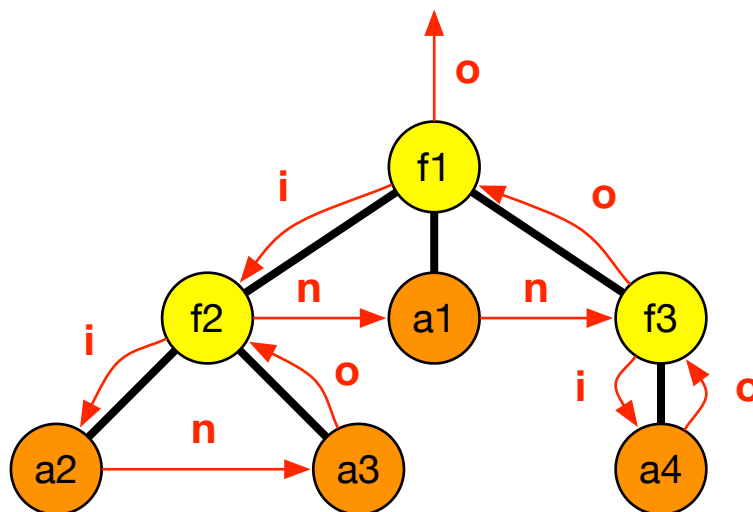
```

?- browse(f1(f2(a2, a3), a1, f3(a4))).
f1(f2(a2,a3),a1,f3(a4))
command: i.
f2(a2,a3)
command: |: i.

```


Rysunek 3: Polecenia do poruszania się po drzewie.

Rysunek 4: Obchodzenie drzewa zgodnie z poleceniami: **ii nonnii ooo**.

```
a2
command: |: n.
a3
command: |: o.
f2(a2,a3)
command: |: n.
a1
command: |: n.
f3(a4)
command: |: i.
a4
command: |: o.
f3(a4)
command: |: o.
f1(f2(a2,a3),a1,f3(a4))
command: |: o.

true .
```